

FEKETE ÁRPÁD

Örménymagyar anekdoták

Az örmény családok, családnevek kutatása során nemcsak évszámokkal, a család számbeli és nembeli összetételével találkoztam, hanem sokszor humoros, tréfás, anekdotikus történetekkel is. Ezek összegyűjtését, dokumentálást, közlését is fontosnak tartom. A most következő anekdotákat adatközlőmnek, SZENKOVITS LÁSZLÓNAK, született: 1929, Fő út 137. szám alatti szovátai lakosnak köszönhetem.

SZENKOVITS FERENCÉRŐL, az agglégény nyáradszeredai kereskedőről több anekdota maradt fenn, emléket állítva tréfás kedvének. Egyik alkalommal Ákosfalvára utazott barátjához, a községi bíróhoz. Kihirdette vele, hogy tyúkganét akar felvásárolni nagyobb mennyiségben. Amikor a gazdák vitték a "terméket", megkérdezte tőlük, hogy a kakasét külön választották-e? Persze a nemleges válaszra utasította az eladókat, hogy válasszák külön. A gazdák mérgükben lerakták a trágyát, hősünk pedig ezzel trágyázta meg földjét.

A másik eset Szovátához kötődik, amikor meglátogatta egyik barátját, akinek nagy gyümölcsöse volt. Látván, hogy a nagy cseresznyefán egy szem gyümölcs sincs, felfogadott egy embert, akivel csokorba kötött sok-sok száraz cseresznyét s éjszaka barátja fájára kötöztette fel azokat. Reggel mondta a barátjának:

-Nagy gyümölcsösöd van, gyere, szedjünk egy pár szem cseresznyét.

-Oda mehetsz - jött a válasz, mert ott egy szem sincs.

Addig noszogatta, hogy végül is hátramentek a kertbe, ahol a gazda elámult a csodától, látván, hogy cseresznye van a fán, holott előtte való nap még egy szem sem volt. A végén persze jót nevettek és nagyot mulattak vigasságukban.

Sokszor járt Korondra, meglátogatni a rokonokat. Három lovat fogott egymás elé. Hetekig ült a rokonok nyakán, egyszer csak megkérdezték, mikor megy haza. Nyugodtságára vall, hogy válaszában két-három napot ígért. Akkor tényleg elindult, de egy óra múlva törött tengellyel visszafordult. Addig, amíg a tengelyt Antal öccse nem csináltatta meg, nem ment haza. A vendéget megunó Antal természetesen megcsináltatta a tengelyt s így végre a "kedves vendégtől" megszabadult.

Egy másik alkalommal vendégeket hívott, fűtőbicskákat prézliben kisütetett, s az "eledelt" üveg éjjeliben tálalta fel. A lámpába vizet töltött, tetejére kevés petróleummal, így tangófényben maradt a vendégkoszorú. Hogy teljes legyen a komédia, a petróleum gyorsan elfogyott, s mindenki sötétben maradt. A felbosszankodott vendégek persze távozni akartak, de a veranda padlódeszkáiból a házigazda kiszedte a szegeket, így a vendégek alatt felbillenő deszkák következtében a távozó vendégek egymásra estek.

A parajdi hetivásár alkalmával az atyhai atyafiak betértek a kocsmába s annyira leítették magukat, hogy a kocsmáros már nem tudott megszabadulni tőlük. Megérkezett a bohém SZENKOVITS, aki megnyugtatta, hogy mindjárt megszabadítja tőlük. Fennhangon kezdett sopánkodni: - Hallották az új hírt? Jajjaj, egész Atyha

lángokban áll. A bódult állapotú atyhaiak hamar figyeltek a kellemetlen hírre, azonnal kirohantak szekereikhez és vágóban iszkoltak hazafelé. A megtisztult kocsmában SZENKOVITS FERENCnek rögtön alkalma adódott, hogy kedvére mulathasson. A hagyomány szerint a vicces-bohém úriemberre egyetlen tettéért sem nehezteltek, mindig jóvátette “bűneit”.

A SZENKOVITSOK egyik bohém rokona, a parajdi SZENTPÉTERI család tagja, egyszer fogadásból szolgájával 15 perc alatt a Bucsin-tetőről hajtattott le Parajdra, három, egymás mellé, egy szánba befogott lovával. A hármas fogat időben megérkezett, igaz, hogy célba érés után mindhárom ló elpusztult.

Tisztes úriház 5. - 50cm x 40cm, olaj-vászon, 2010